

БЪЛГАРИЯ издава на единъ големъ листъ у сѣбота, единъ мѣстъ у сѣбота и една пратурна Понедѣльникъ.

Подписката стога:
у Цариградъ:

При Драганъ Цанковъ, управителъ на Вѣстникъ въ Печатницата му на Газата.

Вънъ отъ Цариградъ:

у Търново: П. Кисимовъ
у Шуменъ: Матей Рачевъ
у Габрово: Ив. Грозевъ
у Казанлъкъ: Ив. Ванковъ
у Исперъ: Оджановъ

у Ески-Зора: Х. Г. Славовъ
у Казанлъкъ: Х. Н. Х. Анковъ
у Силистра: Г. Димитровъ
у Пловдивъ: И. Груевъ
у Пазарджикъ: Б. Мирковъ
у Ямболъ: Георги Мирковъ
у Силистра: Янко Ангеловъ
у Разградъ: Великъ Петровъ
у Силистра: К. Маню Стояновъ

БЪЛГАРИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ИНТЕРЕСИ

Годишната цена предплатата е: у Цариградъ 150 гр. налѣ, а вънъ отъ Цариградъ 180 гр. налѣ. Мѣсечната заплата предплатата е: у Цариградъ 15 гр. налѣ, а вънъ отъ Цариградъ 20 гр. налѣ.
Единъ големъ листъ 4 гр. а единъ малъ 2 гр.

Писма които се отнасятъ до редакцията подпращатъ се на Драганъ Цанковъ.
Дѣлата у които става подписката, отговарятъ за Вѣстникъ.
Нико не плаща за хонората си въ БЪЛГАРИЯ

• Котелъ Савва Димовски
• едринъ
• Анушевъ Свирдонъ Петровъ
• Савковъ Бр. Х. Герговъ
• Дулица ив. Янковъ
• Видинъ Х. Т. Цанковъ
• Хасковъ Христоуль Чорбаджия
• Ловечъ Нико Христоуль
• Враца
• Кюстендиль Док. Ив. Христиевъ
• Везевъ Г. Икономовъ
• Созуль К. Държавковъ
• Силистра Митко Радковъ
• Бургасъ Койчо Райковъ
• Свищовъ Н. Д. Ставковъ
• Русе Петровъ-Златовъ
• Георгиевъ Бр. М. и А. Аврамовъ
• Ибрагимъ М. Поповичъ
• Габлица Бр. Добровичъ
• Варна Бр. Георгиевичъ
• Бургасъ Митко Минчовъ
• Тулча Г. А. Карловъ
• Искра Г. Шоповъ

Управитель и Издатель Драганъ Цанковъ.

РОИ 46

ЦАРИГРАДЪ 1860 ФЕВРУАРИЯ 6

ГОДИНА 1

Въ послѣдната си притурка в ънеделникъ ние вѣстникъ вѣрно размышленіята които сдѣлѣ отъ нашии Българи ни съобща вѣрхъ грѣцкото сѣбрание. Ние не извадихме отъ тѣя размышленія нито оный чрезъ които нашии съотечественникъ отдава на насъ и на нашии дописници, една частъ отъ сѣбрание въ опасни на нашии народъ слѣдствія на това сѣбрание.

Нъ каквато и да бѣде точността на размышленіята на нашии съотечественникъ относително за Ц. В. и за дописниците му, тѣя сѣжити размышленія сѣ съвѣтъ неточни относително за насъ и за нашии дописници. И за това ние ще му дадемъ неуборимото доказателство че ние сами и нашии дописници пазихме въ тѣя грѣцко сѣбрание едно положение истинно логическо, едно положение истинно Българско, едно положение истинно способно да извади нашии народъ отъ срамното унижение гдѣто е падналъ.

Първо ние и нашии дописници пазихме какъ това сѣбрание едно положение истинно логическо. Отъ началото ние и нашии дописници забѣлежихме на нашии читатели че нашии Българи сѣ съ грижа исключиха отъ тоя сѣборъ, че тоя сѣборъ бѣше съставенъ само отъ грѣци — защото ние глѣдахме като грѣци двата миним Българи които бѣха любопитни да глѣдагъ сѣ очити си какъ ще сѣ върши въ тоя сѣборъ — че слѣдователно, това сѣбрание може да има и треба да има за цѣль грѣцки работи и най сѣтъ, че ако това сѣбрание направи нѣкакви наредби за Българскитъ, Албанскитъ, Боснийскитъ народи, тѣя наредби ще сѣ сички за тѣхна полза и наша вреда.

Слѣдъ като забѣлежихме това, сир. слѣдъ като показахме на нашии Българи че грѣцити сѣ отдѣлиха отъ насъ за да разгѣдватъ, въ едно народно сѣбрание, онова което паричаха и паричагъ още пародити нѣмъ ползи, какво требаше да правимъ ние и нашии дописници? Ние бѣхме длѣжни да кажимъ на нашии Българи:

Като грѣцити направили схизмъ сѣ насъ и като разгѣдватъ на сѣрана работити си, въ едно народно сѣбрание, нека слѣдвали примѣрътъ когото ни даватъ, нека вѣдмъ въ пѣ-

тѣтъ въ когото тѣ бѣха преди насъ, и за да начинимъ нека поискаме една каноническа іерархія отъ оновова който само може да ни я даде такава; послѣ, когато земемъ тая рхіяіера ние ще искаме отъ В. Порта онова което тя дава на другии народности, сир. едно главно сѣбрание, предсѣдствувано отъ нашии патриархъ и съставено отъ едно прилично число епископи и мѣряни.

Прочее, това ли е на кратко онова което рѣкохъ сѣ съкакви думи и въ сичкии членове отъ появяваніето на вѣстникътъ ни? Да, това е то което рѣкохъ; това е още и което днесъ още съвѣтваме да правятъ.

И ако нашии съотечественникъ сѣ съмѣтва че говореніето ни е таково, че съвѣтити ни сѣ такъва, ние ще го изгъне какъо значаха сичкии тѣя членове, гдѣто казахме сѣ достовѣрности документи, че грѣцкитъ патриархъ не е никакъ канонически патриархъ, и освѣтъ тогъ, че нѣма вѣрхъ Българія и вѣрхъ Българити, никакъо вѣроисповѣдно каноническо право.

Ние ще го изгъне още какъо значагъ сичкии тѣя пародни документи, които не оставиха да сѣ обнародватъ въ Книжницити; нъ кон то напечатане въ нашии вѣстникъ и чрезъ които доказахме ние доказахме че Папѣти въздигнаха два пѣти нашата іерархія и че грѣцкити Бизантійски патриарси два пѣти я сѣбориха.

Ако нашето говореніе и наше то положение е было таково, съкой ще сѣ стѣгласи че сѣ напълно съобразни сѣ нашии начала; и нека кажимъ повече съкой ще сѣ стѣгласи че нашии начала и наше то говореніе сѣ съвѣтъ съобразни сѣ грѣцкити.

Какъо съкой го види отъ повѣдѣніето нѣмъ кѣмъ Българскитъ народъ, грѣцити сѣ си думали: „Нека работимъ за наша смѣтка, нека натѣкмяваме, разгѣдаме, нареждаме ние сами нашии работи; нека исключимъ Българитъ, Арнаутити, Бошняцити, отъ наше то сѣбрание; или поне нека двама трима сѣ намѣрятъ въ сѣбрание то ни само като любопитни и тогава присѣствіе то на тѣя любопитни ще е за насъ една сила за да паложимъ нашии наредби.....

Прочее какъи съвѣти длѣжни

бѣхъме тогава да дадемъ на нашии Българи? длѣжни ли бѣхъме и можяхъ ли да имъ кажимъ: Е добръ! като грѣцити ви пѣдѣтъ отъ сѣбраніето си и ни исключаватъ, насилете ги да ви приѣматъ. Безъ съмѣніе ние неможяхъме да имъ говоримъ сѣ тоя начинъ. Защото какво право иматъ нашии Българи да сѣ мѣсятъ въ сѣбраніята на другии?

Длѣжни ли бѣхъме и можяхъме ли да кажимъ на нашии Българи: „Ако и грѣцити да ви исключаватъ отъ сѣбраніето си, обаче вие можете да сѣ отнесете до В. Порта. Прочее, вървите; намерѣте Тѣхно Прев. В. Везиръ и Министръ на иностранныи дѣла и кажете имъ това и онова.....“

Още единъ пѣтъ, ние не можяхъме да дадемъ на нашии Българи такъвъ съвѣтъ. Защо? Защото Т. Пр. бѣха можили сѣ една само дума да смутятъ оный отъ нашии Българи които бѣха имали смѣлостъ, или по добръ глупостъ, да ги смущаватъ сѣ такъва жалба.

Дѣйствително, още колко Танзимати чакатъ нашии Българи? и като не сѣ чели послѣдния Танзиматъ или по добръ въ Хатти-хумаюнътъ, че сичкии вѣроисповѣданія и сичкии богослуженія сѣ свободни, ще четѣтъ ли единъ новъ Хатти-хумаюнъ? и ако сѣ чели Хатти-хумаюнътъ, и нещѣтъ да го турятъ въ дѣйствиѣ, какъвъ и кѣй ще е новіятъ Хатти-хумаюнъ, който да имъ е по вкусътъ и когото да турятъ въ дѣйствиѣ?

Има още повече.

Въ тоя частъ въ Балъ-капанъ не сѣ говори за друго, освѣтъ за протести противъ актовети на народното грѣцко сѣбрание и за постѣпки които треба да сѣ правятъ за да зематъ отъ грѣцити една іерархія. Ако сме добръ извѣстни, членѣтъ на нашии съотечественникъ бѣлъ отзивѣтъ на това движеніе.

Нъ още единъ пѣтъ, защо да протестуватъ противъ грѣцити? Не сѣ ли свободни да натѣкмяватъ и да разпозагатъ какъо щѣтъ и какъо добро имъ сѣ види тѣхнити работи тѣхнити си интереси?.....

Какъ нашии Българи не сѣ изумѣватъ че като заповѣда да сѣ отвори народното сѣбрание, Императо-

ското Правителство пожела съкой народностъ да нарѣди по добръ своити си работи и че послѣ да нѣма жалбы.

Прочее наредбити, които грѣцити изработиха въ народното си сѣбрание сѣ най прилични средства, кои то изнамѣриха за да турятъ въ дѣйствиѣ Хатти-хумаюнътъ въ онова което сѣ на тѣхъ отнася и ни интересва.

Нъ нашии Българи могатъ ли разумно да искатъ грѣцити да направятъ наредби които не ги ползуватъ? Можатъ ли да изискатъ отъ грѣцити да не сѣ съобразяватъ сѣ расположеніята на Хатти-хумаюнътъ? Има ли въ Хатти-хумаюнътъ нѣкой особитъ членъ който да задѣлжава грѣцити да правятъ нѣщо за насъ?

Вѣсто да сѣ ползуватъ отъ Хатти-хумаюнътъ който имъ дава и показва средство да наредятъ тѣ сами, народно нашии работи, мнозина отъ нашии сѣ бавиха да обнародватъ противъ насъ важни извѣстія и пре важни извѣстія; други, напримѣръ отъ Търново, отъ Пловдивъ, сѣ губиха вѣрмя да протестуватъ противъ грѣцити; най сѣтъ други, подобни на оный Атилияни отъ които Димостенъ сѣ плачи, сѣ губиха вѣрмято да търсятъ повинни, и да знагъ напримѣръ какво правятъ и не правятъ грѣцити въ сѣбраніето си.

И грѣцити ли сѣ криви ако нашии Българи сѣ отнесоха сѣ тоя начинъ? ако испуснаха приятни случки и извѣршиха злѣ работити си! Зависа ли отъ грѣцити нашии Българи да иматъ повече духъ, повече умъ, повече мѣдростъ?!!

Още въ тоя частъ какъо видимъ? Ние видимъ че въ Балъ-Капанъ и другѣди питатъ сѣ единъ другъ какво средство да употребятъ и какъи постѣпки да направятъ, за да искатъ отъ грѣцкитъ патриархъ, возобновленіето на нашата стара іерархія, или ако той имъ я откажи, да я искатъ отъ Императорското Правителство.

Нъ видѣло ли сѣ е нѣкога по земята едно исканіе толко нелогическо, толко неслѣдствено? Видѣло ли сѣ е нѣкога постѣпки поглупи? Какъ ще идатъ да искатъ отъ едно Правителство което не е Христіанско една Христіанска іерархія? Какъ ще идатъ да искатъ отъ едно правителство да сѣ смиса въ вѣроисповѣднитѣ

работи на православните, когато православните въ Русия и Гърция не престават да набъждат исто то това правителство че ся мѣси въ вѣроисповѣдните работи на подданицы-ти си!

Поне бѣйте разумни; и ако сте такива искайте отъ погански ти правителства една поганска іерархія, отъ мюсюлманскити правителства една мюсюлманска іерархія, отъ христіанскити правителства на които князѣтъ, царѣтъ, императорѣтъ е Папа една Христіанска іерархія.

Е добръ! нека е тъй ще рѣчете ные не можимъ да искаме една іерархія отъ В. Порта; нъ отъ друга страна ние можимъ да искаме отъ грѣцкіятъ патріархъ, възобновленіе то на нашата іерархія, и въ това ние бихмы ся отнесли твърдѣ логически.

Твърдѣ логически! Кажете напротивъ твърдѣ нелогически твърдѣ несъдѣствено твърдѣ противоканонически.

Дѣйствително, не видете ли че вие искате отъ грѣцкіятъ патріархъ да направи едно папишашко дѣло, да потвърди папишашкити установленія, да тури въ сила папишашкити закони?

Българската іерархія е едно папишашко установленіе. Неможе да го откажете. То е историческо приключеніе: Да, два пѣти паписти дадохъ една народна іерархія на Българскіятъ народъ, и два пѣти грѣцкіятъ патріархъ я събори. Прочее, като искате днесъ отъ истата грѣцка патріархія да въздигни папишашкото зданіе което той събори, вие го насилвате да направи двѣ неразумни нѣща. 1° да си противорѣчи, 2° да ся попапишаша.

Нъ виѣсто да карате грѣцкіятъ патріархъ да ся попапишаша, защо не ся попапишашите вие? Защото вие искате патріархѣтъ да ся попапишаша за ваша полза.

И послѣ какъ не видете че като искате отъ Грѣцкіятъ патріархъ да постави единъ Български патріархъ въ Цариградъ, вие му искате, не само да си постави единъ противникъ, нъ още да остави на тоя противникъ двѣти третини отъ стадото си. (Знаете добръ че числото на грѣцкити въ Турція не надмива единъ и половинъ милионъ, а Българити броятъ четири милиона).

Нема съмненіе че папата ще ся съгласи да даде единъ патріархъ или вѣроисповѣденъ началникъ на българскіятъ народъ, защото такава е установленіето, такива сѣ князовѣти на католическата църква. Нъ невъзможно е единъ патріархъ да си тури единъ противопатріархъ, както е невъзможно папата да си даде единъ противопапа.

Нъ има още повече. Нашити българи отправятъ множество жалби и оплакванія до грѣцкіятъ патріархъ, относително за богослужебніятъ языкъ въ църквити и искатъ старіятъ български языкъ да ся въведе на сѣкадѣ. Нъ и това е неразумно. Защо то паписти сѣ които въведоха тоя языкъ.

И защо искате грѣцкіятъ патріархъ да папишаша и тука.

Виѣсто да карате другити да папишашатъ, папишашете вие сами.

Ново любопытство и слѣдователно ново несъдѣствие. Нашити българи въ Търново, въ Охрида, въ Сересѣ, въ Самоковъ искатъ старити канони за наименованіето на епископѣти да ся турятъ въ дѣйствіе. Съ една дума нашити българи искатъ съобразно съ каноническити закони, да ся мѣсятъ и участвуватъ въ наименованіето на епископѣти, наименованіе на което патріархѣтъ има монополѣтъ.

Нъ кой потвърди старити канони? кой ги тури въ дѣйствіе? кой упати употребеніето имъ? кой наказа оныя които ся отстраниха отъ тѣхъ? Папата. Да, папата, и ако нашити българи познаваха малко нѣщо отъ църковна та исторія, тѣ не биха ся съинѣвали.

Историкѣтъ Сократъ, Цариградски грѣкъ не дума ли самъ си, Кн. 2, гл. 8, и не повтаря ли още, гл. 17 на истата книга « че въ църква-та, съобразно съ старити обичаи нищо не трѣба да ся установява безъ да ся склони Римскіятъ епископъ. »

Историкѣтъ Созаменъ, другъ Цариградски грѣкъ не дума ли въ Кн. 3, гл. 10 « Църковенъ законъ е че онова което ся установи безъ извѣстіето на Римскіятъ епископъ е безъ никаква стойностъ. »

Още колко свидѣтельства ние можаме да приложимъ на горвити. Нъ виѣсто да учятъ исторіята за да зематъ свѣѣти връхъ онова което сѣ длъжни да правятъ, нашити българи предпочитатъ да слушатъ свѣѣтити на единъ Паславистъ и на единъ Паславистъ, които ся интересватъ нашіятъ народъ да ся храни съ длъжити имъ и да расте въ безчестно то си робство.

Гдѣ ся намира здравіятъ разумъ на нашити българи когато искатъ отъ грѣцкіятъ патріархъ да тури въ дѣйствіе папишашки закони? кога то мислятъ, че чрезъ едно отнасяніе до В. Порта, ще накаратъ грѣцкіятъ патріархъ да папишаша?

Обаче, какво ще отговоратъ на министрѣтъ който ще имъ кажи: Преди да искате другити да папишашатъ, папишашете вие сами.

Ето протестити отъ Търновската Епархія за които споменуваме; първіятъ е до Н. П. В. Везръ, а другіятъ до грѣцкіятъ патріархъ, предсѣдателъ на грѣцкото народно събрание въ Патріаршіята:

ВАШЕ ВИСОКОПРЕОСХОДИТЕЛСТВО!

Честното царско правителство, като благоволѣе да земе въ призьніе (предъ очи) повторителныи жалбы на Българскіятъ нашъ народъ, даде висока заповѣдь за да ся състави при Патріаршіята събрание отъ прѣдставители на разныи народы, които

исповѣдватъ грѣцката вѣра за да ся разгѣда и направи системата на църковното правленіе.

Грѣцката іерархія възползувана отъ преимущества та, кои то ѣ дава пожеланіето ѣ за да потѣпчи праведныи желанія на нашія Български народъ, тури въ дѣйствіе сичкити сѣдства, които само едно свое корыстѣе може да оправдае, и завърши щото нашия народъ да ся непредстави въ това събрание съразмѣрно съ Грѣцкія.

Събрание то днесъ съставляемо почти исклучително отъ Грѣцы не обръща никакъ вниманіе къмъ причинѣтъ, които сѣ го свикали и дѣйствува подъ вліаніе то на Елнизма во вредъ на народѣтъ, които сѣ подчинени на Грѣцката іерархія. Сички тѣ постановленія на туй собрание нагѣгатъ да ни отчуждятъ отъ религиозното равенство съ Грѣцѣтъ и да поставятъ въ едно раболопно състояніе предъ іерархіята. Неправедно учрежденното вышегласіе на Грѣцкити прѣдставители въ туй събрание потѣпкува законѣтъ наши правдини.

Сичко що са представи отъ наша страна на време отхвърлиса и нашитѣ забѣлжванія не са приематъ. Осмѣлихъ ся даже и законѣтъ на вѣрата ни да прибрежатъ за да лишатъ Епархіята отъ правата да си избиратъ сами Архіереи.

Отчаянни на конецъ отъ производныи и едностранчевити дѣянія на туй събрание, ний чрезъ пълномощныи си **Х. НИКОЛИ МИНЧОГЛУ** обръщамъ са къмъ мудро-то царско правителство и припадамы, и пакъ просяще царската милость и правосѣдіе за да са четатъ во вниманіе нашитѣ праведны молбы и да ни са даде въ іерархіята равно право съ Грѣцѣтъ. Ний сме принуждени **ВАШЕ ВИСОКОПРЕОСХОДИТЕЛСТВО**, да исповѣдамы какъ е почти невъзможно намъ да са подчинимъ самоволно на таквыи обидны за народноста ны уложенія, които туй събрание ище да ны наложи вопреки на даруванно то отъ высокіи девлетъ гражданско равенство на сичкити народы въ Имперіята. Ний сме въ пълно увѣренныи какъ и честното царско правителство не ще съизволи тъй да са онеправдава най вѣрныи отъ народѣтъ на държавата. Зарадъ туй и нѣговото правосудіе призваваме въ туй обстоятелство, благонадѣждныи какъ ще на удостои на своята блага милость!

ВАШЕГО ВИСОКОПРЕОСХОДИТЕЛСТВА.

Всенижашии рабы, жители Търновскыи съ каазата.

ВСЕСВЯТЫЙШИИ ПРѣДСѢДАТЕЛЮ!

Понеже поглавныи отъ народныи и христіанскыи наши Българскы правдини никога не са зехж искрено прѣдъ очи отъ достопѣченното народно називасмо събрание въ Патріаршіята съсѣ сичкити праведныи и навремени забѣлжванія на нашитѣ едно-

родцы, и особенно на нашія подданици **Г-нъ Х. Николи Минчоглу.**

Долуподписанныи чада на общашия православна църква, жители на Търновската епархія неможемъ да участвуемъ отъ сега на татѣкъ чрезъ наша длъженъ въ дѣлата на собраніе, на което вече отъ рѣшеніята противу-стоятъ на христіанскити наши и народныи Българскы праведныи интересы. Защото, то вѣтъ е земамо прѣдъ очи вещественныи народныи на грѣцкото духовенство грѣцкия народъ интересы, когато ний едно съ насъ сичкити Българи, нато стѣныи и едновѣрныи брати съ грѣцѣтъ несли сме толкови жертвы, само и само сохраненіето на братското и христіанскій согласіе и любовь.

Сичкити почти почтенныи членови туй грѣцко собрание показажъ повече е странчивость несправедлива и выдѣтъ грѣяхъ за да заглушатъ Българското вѣство на двамата или трима наши прѣдвители, чувство което обстоятелствата положителността на различныи прѣдвѣнія отъ страната на грѣцкото духовенство оправдажъ совершенно прѣдъ нашии Заради туй ний никога немислимъ да стѣпимъ нито на една точка отъ най существенныи и драгоценныи наши епархійскы правдини; защото сѣкии отъ насъ зумѣва христіанското ни право въ избраніето на нашитѣ архіереи, а чрезъ тѣхъ и Патріарха, както туй было доказано прилично време на почтенното туй собрание отъ нашия прѣдставители: койго добръ направи, дѣто не прію рѣшеніето този прѣдметъ, но длъженъ бѣше да заставя сѣдующыи сѣзданія на събраніето зашто са надѣхмы че единъ день може са подкрѣпи и отъ други неговото мнѣніе въ отношеніе къмъ драгоценното туй епархіално право на православныи христіане. А сега когато нищо такво не стѣна, а етното собрание дана почти вѣтъ на дѣлата си, нашія пълномощныи прѣдставители като ви превручи настоящія наши прѣдметы длъженъ е да прѣстани отъ да засѣдава таквои едностранчево собрание.

А като са отведе нашія пълномощныи длъжнии сме да му дадемъ сѣко пълновластие за да удовлетвори и подкрѣпи дѣто и нѣто трѣба каноническити наши правдини зашто ний неможемъ да припознаемъ на праведно узаконеніето вече отъ туй собрание начало за избраніето на епархіалныи архіереи, а особенно на тѣзи по Българскыи зашто ний сички Българи, като са нашитѣ прѣдъ църквата общата наша майка прѣдъ узаконенныи нѣща отъ туй собрание въ твърдѣ различныи обстоятелства и жели грѣцѣтъ имамы и поголѣма нужда да избирамы сами нашитѣ архіереи. Зашто чрезъ този способъ и у насъ Българскыи ще са образува достойно еднородно и еднотѣно духовенство заради нашитѣ по тѣзыка отличителныи отъ грѣцкити църквы.

Страданията, които сме прѣтърпѣли еще търпимъ отъ грѣцкити наши Архіереи требаше да родятъ безприѣрныи оубѣды на проселитизма, които са появля по нѣкои мѣста изъ България, и които грѣцкыи говорятъ за наша полза. А особенѣи свѣщенната длъжностъ и тежката оубѣза христіанска отвѣтственность, налагаѣта на общата днесъ наша майка, безкрайната оубѣза нужда за да оправдай днесъ найпаче еднотѣно каноническо справедливо и естествено желаніе на нашия народъ, зашто сѣко прѣдлжително избѣгване въ удовлетвореніето му ще увеличи повече существуещата вече грозна буря въ църквата и непостоянството къмъ благочестіето на едно православнотѣно множество тройно почти отъ грѣцкото. Недостатѣка на грѣцкия языкъ въ България отъ кмѣтъ языка и явната негова незаконность къмъ елнизма, като докарватъ до крайно отчужданіе сичкыи наши народы

ще да даждат пища и поощрение на една нежелателна религиозна събланица по сичка България.

Заради туй Всесвятѣйшій прѣдсѣдателю, ако Вел. Хр. черква и почтенното днесъ въ патриаршіята собрание, желаятъ искрено мнрѣ на православниѣ христ. безопасность и утвърдиѣ на православната наша вѣра въ мѣстата нѣ дѣлжи сѣ да нѣ до-ставятъ пѣлно и съвършенно равенство съ гърцкѣ прѣдъ общия жертвеникъ на черквата, а пакъ ако Вел. черква едностранчиво и противу Апостолскитѣ и Синодални закони исклучи епархіотѣ отъ избраніето на архіерейтѣ нѣмъ; ако при това исклучи Българитѣ отъ будущею управленіе на черковнитѣ дѣла и неотори на Българското духовенство нѣмъ до найвысокиѣ достоинства и чиновъ черковны, но напроиѣтъ учредѣ грцка една духовна аристократія ка-къто была и до днесъ и нѣ дѣлжи отъ правното равенство съ грцкыя народъ тѣмъ отдаваемото нѣмъ отъ черквата гр-ко названіе: « Чада възлюблена на Вели-катъ Христова черква и братія христіанъ » естѣн ужасъ и обидна за насъ насмѣшка; защото като сѣмъ лишени отъ правдинѣтъ, които иматъ гърцкѣ и тѣхното духовен-ство нѣмъ можемъ почтено и дерзко-венно да сѣ гордимъ за напредъ като чле-нови на православното множество защото сѣмъ такъ сѣмъ само по нѣмъ а дѣломъ сѣмъ ро-бы на една религиозна система жестока не само въ христіанскы но и въ общественъ смисълъ.

Надѣмы сѣ че исправамъ христіанскы-тѣ наши дѣлжности прѣдъ православната черква, като излагамъ искрено прѣдъ нея нашата жалба, и докато е още врѣме прѣ-варимъ да отфрлѣмъ отъ насъ сѣмъ отвѣт-ственността на възможниѣ соблазни, ко-ито могатъ да истекатъ отъ едно такъво не-правилно отношеніе на черквата къмъ насъ. Туй като излагамъ просимъ всесвятѣтъ мо-литвы и благословенія Вашего всесвятѣше-ства, и молимъ да благонзволите да запо-вѣдате да сѣ помѣсти въ актѣтъ на со-браніето настоящія праведенъ и законенъ нашъ протестъ.

Вашею Всесвятѣшества

Рабы смиренны
жители на града Търново и казата му.

ИЗГЛѢДЪ НА БЪЛ. РАБОТИ.

Новинитѣ които пріехме отъ България до 28 Януарія.

Пріехме, въ истото врѣмѣ отъ Търново отъ Габрово, пренесени отъ два протести отправени единѣтъ до Н. Высокопрев. Вели-китѣ Везиръ, другитѣ до грцкитѣ патри-архъ. Тѣя протести сѣмъ противъ грцкото народно собрание на което на рѣшеніята нашии Българи нещѣтъ да сѣмъ подчинятъ. Тѣя два протести сѣмъ правени въ Търново, както и оныя които Цариградскій вѣстникъ о-бнародва.

Едни сѣмъ правени противъ насъ и зе-матъ за свидѣтелъ сичкиятъ свѣтъ за не-укоризненіиѣ! характеръ и Евангелскитѣ добродѣтели!!! Другитѣ сѣмъ противъ грцкитѣ, грцкитѣ владци и грцкото собрание, и припознаватъ сърдечно че грцкитѣ владци сѣмъ осмѣлили да пренебрежатъ даже и за-повѣди на вѣрата и че сѣмъ уложеніята на грцкото собрание сѣмъ противни на вѣрата.

Отъ гдѣ прочее произхожда това о-чевидно противорѣчіе на истии оныя лица, които въ сѣмъното врѣмѣ думатъ черно и бѣло? кой нѣмъ възхнува тѣя похвали къмъ грцкитѣ владци и тѣя хули пакъ къмъ грцкитѣ владци? Съдружени и дору влія-ни отъ Търновскитѣ Григора тѣ сѣмъ съглас-няватъ да издѣятъ най възбуждающитѣ на-паденія противъ насъ, сѣмъ цѣлъ да нѣмъ събо-вѣтъ. Нѣмъ като направили това, свѣстѣта

нѣмъ не е была мирна и сѣмъ рѣшили да за-личятъ тоя тѣхенъ сримъ, като договорятъ и противъ фанариотитѣ. Тона доказва сѣмъ други думи че тѣ нѣматъ свое сѣмъ мнѣніе и чакатъ чуждо вліяніе да нѣмъ го даде.

Даскалъ Стойковъ о оезогодишно испи-таніе станало въ Разградъ и траяло 1 1/2 часъ. Родителитѣ на дѣцата, като слушали, сѣмъ толкѣмъ благодарили колкото Джумайче-ни сѣмъ благодарили по колада отъ Шумнян-китѣ Венеамни. Споредъ нашиятъ допис-никъ ученицитѣ сѣмъ испитали на Св. Историѣ отъ Адама до Ева, на Географіѣ отъ Ис-токъ до Западъ; на Аритметикѣ отъ 0 до 0; на Турски отъ тусъ до екмекъ, отъ даялъ до зеза. Още споредъ нашиятъ дописникъ библиотеката на Даскалъ Стойка сѣмъ съставяла отъ събранъ букваръ отъ на-устиница безъ кори.....и червено свѣтче. Като забѣлежавме тѣя жалостни редове, нѣмъ съжалеваеме, въ дълбочината на сърцето си, училището въ Разградъ, на което състоиѣ то треба да е отъ най плачевнитѣ. Чудимъ сѣмъ какъ Разградчанъ да го оставятъ въ та-кова небреженіе въ рѣцѣтъ на подобенъ у-читель!

Белѣжатъ ни отъ Декили Тамъ — Дер-веска каза—че Венеамни Шумнянски сѣмъ два резилитѣ си, маскаралѣтитѣ, сойтър-лѣтитѣ, вѣтрѣ въ Шумнянъ и по сичката си епархіѣ. Зетѣтъ му Николаки, на когото ржкопескаме на домусискетѣ занятіе, у-годили сѣмъ сиромаситѣ и подбуденъ отъ Вене-амни, той раздѣля нѣмътъ сѣмъ жената за да извади на Венеамни доходи. Тѣя доста прилѣри сѣмъ случили въ Декили Тамъ и въ околнитѣ села.

Отъ какъ сѣмъ истреби изъ помежду насъ Дели Матей, цѣлата епархіѣ сѣмъ упрѣ-и нѣмъ една партія сѣмъ существува: « Такова е заключеніето на една дописка която пріе-хмѣ отъ Дупница. Не сѣмъ съмѣваме, тамо гдѣто една зломыселна рѣка е положила грцки владци, тѣя човѣкообразни чудови-ща, съгласіето, тицината, добротѣстията не намиратъ мѣсто, и жителитѣ уморени да глѣ-датъ злоупотребленіята на фанариотитѣ, не-възможни да предприематъ нѣщо за полза на отечеството си, сѣмъ раздѣлятъ на дѣмъ противоположни полета, сѣмъкога едното хра-нено отъ фанариотитѣтъ.

Нашии читатели знаятъ че на Дели Матеевото мѣсто сѣмъ западнии Г. Паисій, за-вѣрили въ Самоковъ. На тѣя новина ето какво отговарятъ Дупничани, отъ 25 Януа-рія: « Научаваме сѣмъ чрезъ вашитѣ листѣ, че Матей ше сѣмъ промѣни, а на негово мѣ-сто ше сѣмъ проводи левинишъ. На тѣя страна нека дежатъ. — Сѣмъ това нищо друго неше сторитъ, освѣмъ скоро да нѣмъ видятъ Кук-ушани. »

Нѣмъ чакаме тона рѣшеніе отъ тѣхъва страна: тѣмъ пострадаха толко колкото Ку-кушани, и треба да трѣсятъ съразмѣрно у-доволворене.

Едиренскитѣ епископъ освѣтилъ на 8 Цоевріѣ, една църква въ Стрелца—Ямболска каза. Селанитѣ му дали 1000 гр.; той ги захвърлилъ и тѣ сѣмъ принудили да му при-ложатъ още 500 гр. и 300 гр. бакшишъ. Нѣмъкой интригантѣмъ попове, пофанариотисави, му помагатъ въ тѣя негово злоупотребленіѣ и слусуватъ на страститѣ му. Отъ тѣхъ, 2-ма е попъ Іорданъ отъ Савинъ, и Ямбол-скитѣ пкоцѣмъ.

Пріехме отъ Варна една дописка въ ко-ято нашии тамо Българи нѣмъ изражаватъ скръбта си за нѣмъаніето нѣмъ една Българ-ска църква. При това тѣмъ съставятъ третата часть отъ Варненскитѣ жители и правата нѣмъ не сѣмъ нито най малко познати. Варна не е самото мѣсто гдѣто фанариотитѣ сѣмъ мѣчатъ да наложатъ фанариотизмъ. Въ на-чалото нѣмъ видѣхме почти сичкитѣ градове потопени въ истата яма и педчинени подъ фанариотската система. Нѣмъ дѣятелни граж-дани можиха сѣмъ грижи ти и стара-ніята си, да дадатъ сидѣтъ ударъ на тѣя о-

пасна система и да потжкѣтъ народно на-роднитѣ си работи. Нашии съотечественни-ци въ Варна не ше ли бѣмътъ толко ща-стливи за да сѣмъ ползуватъ отъ подобни прилѣри и да турятъ край, веднѣжъ за сѣ-кога, на безчеловѣчнитѣ притесненія на фа-нариотитѣтъ сѣмъ Порфиріѣ!

Единъ дописникъ отъ Малко Копичово, Ловчанска каза, сѣмъ оплаква отъ Ловчанскитѣ епископъ, Н. Пр. Иларіонъ, Българинъ. Нѣмъ мислимъ че оплакваніята му сѣмъ правѣ-дни и иматъ за предметъ небреженіето на епископѣтъ въ народнитѣ работи. « Ако Н. Пр. бѣше родолюбецъ, дума дописникѣтъ, « отъ осемъ години какъ е тука шеше да сѣмъ старай за общото добро, да нареди шко-литѣ на добръ успѣхъ и градѣтъ да е « въ добро съгласіе. Той мысли гдѣ нѣмъ « да сѣмъ зематъ отъ кого 500 гр. отъ кого « 1000. » И по горѣ: « И азъ сѣмъ селска-та си глава, като приглѣдувамъ, мая сѣмъ « на тѣмъ владци що нѣмъ сѣмъ тѣмъ пари; « дали за женитѣ нѣмъ, дали за дѣцата нѣмъ. « Тѣя пари, тѣмъ ги иматъ за тѣхъ си, а не « за изучаваніето на сиромашнитѣ дѣца. »

Тоя селянинъ има правда да говори сѣмъ тоя начинъ. Н. пр. Ловчански Иларіонъ, вѣмъ-сто да испита огромни сумми за да покріе разноситѣ на зетѣ си, разноси употребе-ни въ раскошества и злоупотребленія, бѣ-ше дѣлженъ да остави на стадото си едно добро, направено отъ него; бѣше дѣлженъ да хвърли умилителенъ поглѣдъ врѣхъ оныя на които е природенъ пастиръ и да привзе-ме любовта нѣмъ.

И днесъ пріехме отъ Ловечъ изложение за учителската распра които тамо сѣмъ-ствува и за която говорихме въ миналитѣ листѣ. Треба ли да го обявимъ още вед-нѣжъ, нѣмъ не желамъ тона да сѣмъ продължи и такива неспоразумѣнія не припичватъ ни-кога добри слѣдствія. Въ това изложение нѣмъ думать че единѣтъ учителъ е неправедно наклеветенъ. Той билъ момѣкъ който сѣмъ нѣмъ сѣмълиновалъ дѣлжноститѣ по сизата си.

Писарчето Богданче, на Иди питай и съдружѣ извѣстѣва че нови стоки дошли на заведеніето нѣмъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ.

ХАСКЮЙ Януарій 20 1860

Господине Редакторе на В. « България »

Въ нашии градъ грцкитѣ пакъ начинаха да зематъ първенството, което бѣха изгу-били. Една партія отъ пѣтъ шестъ души грцкомане, бѣше поставила прѣди пѣтъ го-дини Е п и т р о п ѣ на училищитѣ и църковитѣ каски, които единѣтъ като ѣмъ осмѣхъ, и до днесъ никакъвъ хесапъ не сѣмъ придали. А една година става откакъ сѣмъ мѣчатъ нашии граждане да ги извадѣтъ, та не могатъ!— На тѣзи партіѣ е г л а в а т а р ѣ Х. Ставре единъ интригантъ, издѣникъ, неприѣтелъ на Българскыя народъ. — Прѣди година и половина, покойниъ Х. Теодосій хариза едно мѣсто и остава 25 хиляди гроша за да сѣмъ съзида едно дѣмъ-чоско училище, рѣченниъ Х. Ставри, поѣмъ-же е зетъ покойнаго, зе 25 тѣхъ хл. гр. и пое възъ себе си съгражданѣто на рѣ-ченното училище и да сѣмъ грижи напоследъ-дѣкъ за поддържанѣто му. Харизанното ко-личество на покойнаго Х. Теодосіѣ, макаръ и да бѣше довольно да направи едно дѣмъ-ческо училище съразмѣрно съ градѣтъ нѣмъ; нашии граждани не чакаха Х. Ставре да брѣмъ рѣченното количество за съзидаѣне то на това училище, нѣмъ мнозина сѣмъ прѣтѣкоха на помощъ, также и отъ еснафытъ, (освѣмъ кафтаджискитѣ, който знаеше какъва роль иг-рае Х. Ставри), довольно нѣмъ помогнахъ, отъ които и училището съвършенно сѣмъ на-прави.— Сѣмъдователно лукавий грѣкъ, Х. Ставре, не изживи нито пѣтъ хиляды гроша отъ казанното количество, а сичкитѣ пари-

цы хопъ въ кисійката си. Не стѣмъ дѣмъ издѣ готовый капиталѣтъ на това училище, ами, по тѣзи дни, расхвърли на цѣмъ маха-лъ 30,000 гроша масарифъ за рѣченното уч-илище, а пакъ то макаръ и сичко то му зданіе да не прави выше отъ 20,000 гр. — И то не е кусуръ. На нѣмъмъ дѣмъмъ уч-илище, то стана Е л л и н с к о о о , съ Еллинскы учитель, единъ бербантинъ отъ Т. Назарджикъ. Малка ли е тѣзи похвала за Хасковци?.....

Още една подобна новина. Рѣченна та партія задѣмъла едно мѣсто за да напра-вятъ една нова църква Орумъ махлеси, безъ да иматъ една готова аспра. И тѣмъ днесъ сѣмъ измама зиматъ отъ простодушнитѣ наши Българи, отъ кого колкото могатъ пѣмъмъ-ка. На всичкитѣ тѣзи сѣмъмъ масторѣтъ е Х. Ставри, който ако бы тѣмъ да не лѣже нашии Българановци да зима паричны тѣмъмъ ужъ за училище и за нова църква, какъ ше може да си исплати прѣогромнитѣ бор-чове, въ които е доуши потъналъ.

Има още и друго. Нашии тука Бъл-гаре запрѣтѣмъ отскоро на грцкитѣ попо-ве или да служатъ по Българскы или съв-сѣмъ да не служатъ въ църквата нѣмъ Св. Богородица. Тѣ (поповѣтъ) на радо сърдце сѣмъ оттеглиха. Нашии Българе сѣмъ тона ка-кво нѣмъ направихъ?— Нищо, нищо казвамъ, защото всичкитѣ—тѣмъмъ вратѣ и отъ цър-ковитѣ и отъ махалитѣ, селата и пр. върви, и тѣмъ като всичко на готово зиматъ, по на-широко зежъ да ходѣтъ и по много интри-ги начинахъ да праватъ възъ Българскыи Народъ.

Ето Г-не Редакторе! въ какво поло-женіе е достигналъ нашии градъ. Жално е, една община не можи да обуздае злоупо-трѣбленіята на единъ оцетаринъ, пришедеъ грѣкъ, Станимакаліѣ, ами го пуспала да хо-ди безъ тояга, като въ село безъ кучета и да върши най годѣмъ противности на об-щитѣ нѣмъ заведѣнія въ градѣтъ нѣмъ.....

Единъ гражданинъ.

ТЪРНОВО 26 Януарія 1860.

Господине Редакторе!

Предчувствовахи бѣхми и сѣмъ послѣднѣ-та си дописка казали ви бѣхми, че, слѣдъ като докачихте почетѣтъ на 7-те подписа-ны търновци, твърдѣ е за вѣрване да се еви въ Ц. Вѣстникъ нѣмъко важно извѣстіе противъ вашѣ вѣстникъ и отъ Търново или въ рѣцѣтъ на грцкѣя патрикъ.

Това и послѣдува.

Ц-ій вѣстникъ готовъ и като занимае-лно дѣмъ на вредъ незадоволнитѣ върху В. България, съвременно извѣстѣваше едно малко по важно извѣстіе, че въ Търново не са печала добра работа за В. България, на-готвилъ ужъ стѣмъветѣ си за протеста, ко-гото търновцитѣ шѣмъ да подадѣтъ чрезъ-владиката си на гр. патрикъ.

Прочее този протестъ стана и са дади на Григорія миналата недѣля. Като искахъ търновцитѣ да му даждѣ по голѣма тяжесть, прикавихъ да подчинятъ и отъ казата, по-тий не подписахъ даже и засвидѣтелству-вахъ се върху тона своеволие на търновци-тѣ. Нека кажемъ право протеста се не по-дписа и отъ сичкитѣ търновци които при-сѣмъствувахъ въ събраніето на 17 и 18 Я-нуарія, и многото които подписахъ повече за хатѣра на съгражданитѣ си 7-те дока-чени първенци.

При все тона, ако и недосвършенъ, този протестъ го зе Григоръ като даръ многоцѣненъ и го прати на Господарѣ си въ Цариградъ. Е, какво искатъ сѣмъ тоя про-тестъ търновцитѣ? Онуи което желаятъ гри-горъ, Венеамни и секи неприѣтелъ на Бъл-гаріѣ. Паденіето на тоя вѣстникъ запушва-ніето на гласа на България. Нека речемъ че протеста на търновцитѣ ше спомогне на закѣтитѣ гонители на Цанкова и на вѣст-ника да го повредѣтъ—да го упропаствѣтъ

Ама търговците, които настояха да станат протестъ, ще ли са обрадвали въ този случай каквото ще се обидятъ народните ни враждебници? това е нѣщо твърдѣлюбопытно.

Не простително на тукашните българи търговци, това тѣсно поведение най ниско щеше да се запише въ хрониката на Българските работи, ако не бы съществувало въ тѣхъ и едно друго чувство, едно сознание въ интереса на рода си. Въ паралелъ съ протеста върху вѣсти. България, въ смѣния денъ и часъ се подписа протестъ и върху Цар. съборъ. Удобрень отъ секи единъ жител на сичката търновска каза, тот протестъ и една жалба до В. Везиръ надъ този предметъ, се подписахъ отъ сичките търновци и отъ сичките главни села на епархията, и съ тая поща ги пратихъ до представителъ на нашего съотечественика Г. Х. Николи.

Можимъ да вѣрваме че честното правителство ще чуе жалбытъ и желанията на вѣрноподалый си народъ, и великата черква ще земе подъ енимание предложенята ни.

Железникъ (пр. виж. пр. бр. 22)

Познати достойни, придадохъ имъ школата каса нарастѣ, и ги поставиха епитропи училищни, рѣчениите сѣ тѣ: отъ А. Г. Х. Д. Х. Нойковъ, Г. Х. Д. Х. Теодоровъ, г-нъ Миачу Бановъ, който е и епитропъ църковни, г-нъ Славъ С. гове си и г-нъ Н. С. Салабановъ. На Априли 26 ще сгорятъ 2 и пол. години отъ както сѣ ги поставили на служба имъ, и въ истого месеца готвѣтъ сѣ да дадѣтъ счетъ на народа, за всичко, и на увеличението на училищната каса навълао 70,000 гр. само отъ Акарджата, и сѣщо отъ табахната 30,000 гр. Още преди време първенците и достойните епитропи, като упознаха помощта положена насрещу просвѣщеніето народно, съ дерзостъ пожелаха да украсятъ училището и още съ по достойни учители, както и честтъ на пожелателите, помогна да презасиха прежде бывшій достойнаго учителя А. Младенова за главенъ учителъ, а за предготивителъ У. г-нъ И. Мичевъ Каразовичъ отъ Сопотъ, за Елинскій языкъ Даскалъ Иванъ и Турскій уч. г-нъ Тачу Х. георговъ. И тѣхъ махлютиги ни, като глѣдатъ добрите средства на училището, и като вразумѣха че спомоществованіето ни не сѣ губи, още толкова сѣ разполагатъ къмъ то просвѣщеніето, Богъ да харжи животътъ на Державнейшаго нашего царя Султ. Аб. Меджита, желайме на животътъ на Н. В. да доведатъ училището си да сѣ слави и хвали отъ всѣкъдѣ. Дай Боже за всегда да бѣде неогасила распалената искра, на сърдцата на махлютиги ни.

Отъ всичко, дѣто рекохъ и сѣ радваме на успѣхите училищни, отъ друга страна пакъ сѣ притесняваме, кѣсто гледаимъ отъ 2 год. време да нарадватъ нѣкои си неосмысленно противъ училището ни, въѣсто да сѣ радватъ и тѣ, и похваляватъ; а то несумненно укориватъ, това го неимахъ за порокъ до сега, и не имъ отговаряхме; защото не бѣха добръ извѣстни до сега, отъ кождого спомнахъ по горѣ, и то сега като сѣ извѣстятъ добръ, и отъ друга страна, като сѣ обирнатъ да поглѣдатъ средствата на училищата си, и по добре, като видатъ че въ толкова време нѣматъ составна каса за училището ни отъ сто гр. тогази ще сѣ жаумѣтъ и познаятъ, че гопятъ само едно празднословіе и нещѣтъ веке да кондѣстѣ на Ак. ханища и кавенета, и нещѣтъ да показватъ г-на Х. Захарія и братята за лѣжни, ами ще познаятъ себе-си за сѣщи лѣжци.

Ази сочинители сѣмъ единъ търговецъ, и не ми позволява времето всѣкога да сочинѣвалъ статей, и зато само съ това ще бѣждъ задоволенъ, и ако сѣ задоволи нѣкой да о-

говори насрещу сочиненіето ми.

Толкова време дѣто сѣмъ вы прималчавали на поквариостъ тѣ, коя то сте правили, ний сѣмъ го отдавали на сладоміето вы, и сега сѣмъ пакъ ще сѣмъ ограничимъ а най повече треба учителите ни да сѣмъ одраниченъ; зашто. Аккарджалите голѣмъ трудъ сѣмъ упознали, дорде приготвятъ рѣченната нужна каса, и сѣмъ я положили само срещу просвѣщеніето народно, а не на учители коедѣни зато же желайме учителите ни да бѣждатъ задоволені, само на учебните си заведения. Адию.

Единъ търговецъ отъ Акарджа.

КУЗЛОВЕЦЪ 29 10 сѣрѣ 1859 (СВИЩОВСКА КАЗА)

Господине Издателю на най полезный-а за народъ-а ний вѣстникъ «БЪЛГАРИЯ» моляхъ вы да дадете мѣсто въ редовѣтъ му на слѣдующето кратко извѣстіе.—

Като сѣмъ си търговецъ и като ходѣхъ по границата да купувамъ и продавамъ стигнахъ вечеръ до СВИЩОВЪ, гдѣто искахъ да си купѣмъ нѣколко оки чертъ хайверъ и рибѣ. За златѣ ми честь случъ си на другѣй-а денъ празникъ и зашто бѣхъ рибаричицѣтъ затворени, принуденъ бѣхъ прѣзъ онзи денъ да сѣмъ измаивамъ по Свищовскѣ кафенета, и тѣхъ като си пушахъ чубукчѣтъ въ едно отъ кафенетата на горѣнѣтъ или гърцѣтъ махлѣ, (види сѣ зашто половината на тѣхъ махлѣ излѣзли МЮХЛЮЗИ, че за туй сѣ нарича и махлата ний гърцѣтъ, зашто азъ макусъ испитахъ да ли живѣтъ гърцы у тѣхъ махлѣ, и мѣ уѣриха че не само у тѣхъ махлѣ, ами въ Свищовѣ нѣкои не е живѣлъ и не живѣе нити единъ гъркъ), глѣдамъ на нѣколко столѣве въ туй кафене сѣмъ събрахъ по 5—6 мады граждѣне, които сѣмъ разговаряха за злото състояніе на училището Св. Преображенско, причината на който тѣхенъ разговоръ была една статія, която сѣмъ появила у вашѣй-а вѣстникъ, че туй училище было сѣмъ обирнато на мезатхане, по причинѣтъ на нѣколко чорбаджѣи отъ тѣхъ махлѣ, които отъ една година на самъ сѣмъ казѣли да развалятъ училището у тѣхѣтъ махлѣ, както и другѣтъ Свищовскѣ училища, и кои то като направили подписѣтъ си казѣвали, сѣмъ които были подтвърдили едно заѣщаніе на единъ старъ баща, който предъ три години былъ сѣмъ прѣсѣлилъ въ вѣчний-а животъ и споредъ послѣдѣнѣтъ своѣмъ волѣтъ, былъ подѣлилъ имотъ-а си на членовѣтъ отъ домо-чадіето си, като умолилъ гърѣпомѣнѣтъ тѣ (сега казѣзани) чорбаджѣи заедно съ нѣколко Священници за да подтвърдятъ заѣщаніето му, което и подтвърдили, и зашто подиръ толкова врѣме, не знамъ по какѣмъ причинѣмъ, възнепавидѣли одного отъ членовѣтъ на туй домочадіе (у когото было заѣщаніе то) и подбудили другѣтъ единъ членъ отъ сѣмъното домочадіе да иска отъ другѣтъ свои братѣ и сестри да дѣлѣтъ отъ ново бащинѣтъ-а имъ имотъ не споредъ заѣщаніето, зашто заѣщаніето ушъ не было истинно, и не было направено отъ покойный-а имъ баща, ами было направено отъ другѣтъ членове на туй домочадіе подиръ бащинѣтъ имъ смѣрътъ, казѣзанско!! човѣкъ шей!

Този разговоръ на Свищовскѣтъ млади ми направи только силно и умразно впечатлѣніе къмъ Свищовскѣтъ горло-маденски чорбаджѣи, што отъ любопытство забравихъ че сѣмъ селскѣй малѣкъ търговецъ, и че сѣмъ съ кърджѣйскѣ още и одърпани дрехѣ, и като сѣмъ приближихъ при млади тѣхъ Свищовчане, помолихъ ги да ми по убѣдѣтъ нѣщо и да ми поразсѣятъ за Свищовскѣтъ произшествія помрачени отъ корыстолюбивѣтъ зломышленія на чорбаджѣи-тѣ ний!

Единъ отъ родолюбивѣтъ тѣхъ млади сторѣмъ снисхожденіе и ми по разказа отгорѣ отгорѣ за училища та Свищовскѣ, за черковѣтъ ний, за чорбаджѣѣ-а ний както и за самѣтъ гърѣпомѣнѣтъ преприѣмъ между членовѣтъ на домочадіето на покойный-а баща, на когото заѣщаніето подтвърдено отъ подписѣтъ на нѣколко Свищовскѣ чорбаджѣи и МЮХЛЮЗИ и нѣколко священници, днесъ сѣмъ обявѣва казѣ-во!..... (слѣдува)

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ.

Мѣчно е да сѣмъ разпознаемъ човѣкъ въ множеството сплетенія и случки които съществуватъ отъ не много врѣмя въ Европейската политика. Въ тѣхъ послѣдѣни врѣмена дипломатіята положи сичкити средства въ дѣйствиѣ разгѣда сичко и не сѣмъ застоя на нищо. Като конгресѣтъ остана въ забравѣ, Англійскѣтъ парламентъ сѣмъ отвори съ присѣствіето на царица Виктория, занема сѣ, и сѣмъ занимава още за Италійскѣтъ въпросъ който причини только движеніе въ дипломатическѣтъ свѣтъ. Англійскѣтъ парламентъ иска да остави Италія на Италійци, и свѣбодни въ натѣмѣваніето на тѣхѣнѣ си работи безъ никакво чуждо смисаніе.

Говори сѣмъ за натѣмѣваніето на царствата въ Средна Италія. Нѣ, споредъ една депеша отъ Контъ Кавуръ това потѣмѣваніе е невъзможно по причина на послѣдѣнѣтъ приключенія, както обнародваніето на брошюрката Папата и конгресѣтъ, писмото на императорѣтъ до папата, неопредѣленото заѣщаніе на конгресѣтъ, словото на царицата въ парламентѣтъ. Въ тая истата депеша, Контъ Кавуръ прилага че былъ почти увѣренъ за несѣбираніето на конгресѣтъ.

Страхуватъ сѣмъ отъ единъ бой въ Италія. Прикѣснѣваніето на вѣстникъ Юниверъ въ Парижъ и изясненіята сѣмъ които Конституционѣтъ съдружѣ тая случка производѣтъ голѣмо впечатлѣніе и причиняватъ страхе. Дума сѣмъ че Неаполскѣтъ царъ ще сѣмъ си за да подтвърди свѣтската власть на папата и слухъ сѣмъ раздава че доста голѣма войска сѣмъ съединявала въ Австрійската която занимава Венеція.

Франкфорската діета сѣмъ занимавала, въ едно отъ послѣдѣнѣтъ си заѣщаніе за предложеніето на военната комисія която е опредѣлена да покани Прусското правителство да сѣмъ занимай, наедно съ Ганзверското, за разгѣдѣваніето на мѣрките които трѣбѣ да сѣмъ зема за защищеніето германскѣтъ брѣгове на Сѣверното и Балтійското морета.

Говорихъ за движеніето което става и за слуховѣти които сѣмъ раздаватъ относително за съединеніето на Савоа и Ниція съ Франція. Единъ Французскѣ вѣстникъ обнародва слѣдѣющата Нота:

«Една отъ нашии кореспонденціи подтвърдява че трактатъ чрезъ когото Сардинскѣтъ царъ остави на Франція правата си върхъ Савоа и Ниція сѣмъ подписалъ,

«Дописникѣтъ прилага че трактатѣтъ обѣщава на Савоа упѣзваніето

и а сичкити преимущества които сѣмъ та има»

Не сѣмъ знамъ до колко е истинна тая Нота, като сѣмъ разгѣдатъ препѣствіята които Прусія и Русія показватъ за това съединеніе.

Една телеграфическа денеша отъ Парижъ извѣстява че Г. Вейо, главенъ Редакторъ на вѣстникъ Юниверъ трѣгналъ за Брусселъ гдѣто ималъ намѣреніе да издава вѣсиренія-тѣ си въ Парижъ листъ.

Морингъ Постъ извѣстява, че Англійското правителство предложило Французското правителство това начѣтаніе за рѣшеніето на Италійскѣтъ въпросъ:

1. Рѣшително неизмѣнѣваніе
2. Венеція ще сѣмъ остане неутрѣна подъ Австрія въ новото нареждѣніе а земѣта.
3. Средната Италія ще сѣмъ пригласѣ си да сѣмъ даде мѣтѣнѣто за вѣтрѣнѣтѣ нареждѣніе. Ако сѣмъ прогласѣ за да сѣмъ съедини съ Сардинія ще сѣмъ позвола.
4. Средна Италія додѣ сѣмъ даде мѣтѣнѣто, Сардинія ще сѣмъ въздрѣжѣ отъ сѣмъ мѣрка, която тегли къмъ съединеніето.
5. Франція ще сѣмъ извади войската отъ Римъ и отъ Италія слѣдъ едно опредѣлено врѣме.»

Австрія сѣмъ приготѣва за бой въ земѣта, които сѣмъ остана отъ Италія

Сѣмъ какви нѣща и новини

Сборникъ-тѣ отъ разни съчиненія излѣзе отъ печатъ и сѣмъ вѣла сѣмъ точно отъ 16 печатѣтъ които и цѣната му сѣмъ опредѣли съразѣмъ гр. 16.

Сѣмъ вѣрѣмѣно сѣмъ напечатѣ и другѣ книжѣ подъ заглавѣ: Три повѣсти и дѣтѣната побългарени отъ Р. И. Блѣсѣва.

Издателѣтъ прѣсѣмъ честь да благодарѣ на сичкѣтъ спомоществователи, особено Г. Мавриди и Брат. Х. Петъ въ Руссе, Янку Ангелову и сѣмъ си Илію Р. Блѣсковъ въ Силистра, Г. Анастасу Х. Стоянову въ Шуменъ и Г. Цвѣтку узучъ Едринѣля, които благодарѣмъ да го удемѣмъ въ читаніето. Тѣхъ книги ще сѣмъ нахождѣтъ продаваніе у сѣмъщѣтъ, и при Г. Д. В. П. пова въ Шуменъ.

Издателѣтъ.

— Абди паша, мѣмъкоръ и едно командѣнтѣ не военното тѣло въ Румѣ убѣсѣ оная нощъ въ постѣлката отъ слугѣ си, който ималъ нѣщо за отѣмѣстваніе Господарѣ си.

— Комисіята извѣстява на хората отъ 1/13 Февр. хлѣбѣтъ ще стане на цѣна:

За 1 ока хлѣбъ първо качество гр. 3
" " " " второ " " 2
" " " " трето " " 2

— Г-нъ Георги Мирковичъ, докторъ Сливенъ доде вчера у Цариградъ.

— Миналата сѣмъла сѣмъ даде вторъ бѣла на Русското посолство. Нашии Блѣга които бѣха покѣсени още отъ първѣтъ, сѣмъ съществѣваха.

Въ тоя случай ний сѣмъ ползуваме поправимъ едно не точно свѣдѣніе което нѣхѣна въ разказѣніето на първѣтъ бѣла. То е че Г. Г. Х. Танчѣлевъ и Х. Никѣ не сѣмъ представили на Ц. Пр. В. Везирѣ

Мон. въ Ц-градъ 1860 Февр.

Лпр. Тур. Гр. ... 112 20
Лпр. Анг. ... 125 20

Бълежки за киръ григоря търновскій.

Киръ Григоръ отъ голѣмото си лакомство за пары хепѣйдже послѣгва напирмѣръ:

Миналата година когато съсь старинитѣ си отхождахъ да мине балканитѣ за да иде въ Казанлъкъ и Зааръ казвалъ че Заарци и Казанлъчане непрестанно му пишали че тамъ отколя съ нетърпене го чакатъ хората, защото твърдѣ много религіозни и политически работи сѣ ся набрали и чакатъ свършеніето си отъ архіерейското му дохождане. Сѣкиму е извѣстно какъ го посрѣщнаха и не проводиха Заарцитѣ и отъ туй сѣки ся съща колко сѣ го тѣ викали и колко имъ е былъ потрѣбвалъ. Тѣй въ Зааръ и въ другитѣ Загорски мѣста той напротивъ е казвалъ че отъ Търново непрестанно го викатъ, когато Търновчане тѣ не сѣ щѣли и да знайтъ за отсѣтствіето или дохожданіето му.

Въ Елена Н. П. като зема отъ священницитѣ обикновенния ембатики поиска имъ да му дадѣтъ и по едно злато меджидіе икрамъ или милостиня. Священницитѣ 22 души за да добиятъ благосклонностъ му задоволяватъ го съсь двѣ златни меджидіи сѣдѣ като имъ обѣщавъ да ги защищава. Слѣдствіето отъ тѣзи двѣ желтици кое е сега? Ето го: Н. П. позволява на священницитѣ да зематъ безмѣрно повече отъ колкото сѣ земали по напредъ за извършваніето на священническитѣ работи на примѣръ: за кръщаваніе на едно сиромашко дѣте вмѣсто 2 гроша да зематъ 6. За погребваніето на единъ сирмахъ вмѣсто 6 гроша да зематъ 70—80..... За хатѣра и двѣти желтици Негово Преосвященство педава никакво вниманіе кога му ся приказва за злоупотребленіята священнически. И отбѣсва сяко оплакваніе говорящъ папазаръ бенимъ-дѣръ сизъ онпара елишменъ.

Отъ Елена Н. П. отишелъ да стриже стадото си въ Беброво и на тамкашнитѣ священници казва: Еленскитѣ попове освѣнъ ембатика си ми дадохъ и по едно алтънъ меджидіе милостиня, това го искамъ и отъ васъ. Тѣй излѣгани сиромашитѣ Бебровски священници шестимата даватъ двѣ златни меджидіи.

При излазианіето си отъ Беброво Негово Высокопреосвященство (!) поискалъ отъ священницитѣ двама да идатъ съ него до Златарица. Кога наближили селото Высокопреосвященствіа ся спира на пѣтя, выква двамата Бебровски священници и имъ казва: Ето ний сега ще влѣземъ въ Златарица, но искамъ отъ васъ да докажете на Златарскитѣ попове че и въ Елена и въ Беброво сѣки единъ попъ даде на владыката по едно алтънъ

меджидіе. И тѣй горки тѣ Златарски попове даватъ по една желтица на владыката милостиня или крамъ. Но нали подиръ ся научиха за измамѣтъ. Сега веке бѣднитѣ бебровски попове несмѣятъ да минѣтъ за по работата си презъ Златарица.

Негово Преосвященство доста е суевѣрецъ и ся не свѣни да учи и хората тѣй.

На Еленски колиби Руховци, като щѣлъ да освѣтѣва черковѣтъ на 8 Ноемврія слѣдъ вечерня е казалъ на проститѣ колибары: Ако има нѣкое болно дертліа да леже да спава пощесъ овде въ черкова, ке получи фаедж и исцѣленіе. Заблѣте че тогазъ единъ студентъ вѣтръ придруженъ съ сибѣгъ вѣлъ, дуваритѣ на черковата едвѣмъ що излизали въ сѣщія день мокри, дюшеме нема, зема-та сама по себе ся мокра. На таквось мѣсто да сии болныя не ке ли да получи файдъ и исцѣленіе? О! Колкото щепъ. Кѣ буде колко отъ найка роденъ како шле подѣркаче. Добръ че никой не е разбралъ българскія языкъ на Светиня му, а то е можало и да ся посвати нѣкой презъ нея пошь.

иръ Григоръ е проведенъ отъ Патриаршията да обайва българитѣ съ дѣто знае криво да приказва нѣколко български хораты, ала хичъ му не идало было отржи и тѣй салтъ смѣхъ былъ правялъ на хората съсь българскитѣ си.

Сутрината слѣдъ освѣщеніето на речениата Руховска черкова Н. П. казалъ слово споредъ четеного дневно свѣнгеліе за исцѣряваніе то на Сотниковото момче. Наченалъ го гърцки слѣдовалъ го ту турски ту български ама съ българскитѣ си много пѣти подыгалъ проститѣ колибари на смѣхъ. Между другото той думалъ тѣй: трѣба да имамы единъ правъ виръ (вмѣсто вѣра) въ Господъ. и пакъ да буде вашъ виръ на Господъ а не на гюфтинъ, еще, мой момиче вмѣсто да рече момчето му и проч. Самецъ като невѣрвалъ да ли ще може нѣкой да му разбере нѣщо, озхртался на лѣво на десно и пыталъ едного: билмемъ аджаба мура-раметниленъ му сюлеримъ сѣнъ не дерсинъ булгардже му сюленъ да-ха-еи анпааджакларъ юкса турче.

Отъ единъ Енизаарски попъ Н. П. като искалъ ембатикъ незнамъ колко гроша селянетѣ като го молили умолили го и ся задоволилъ да земе само 200 гроша защото былъ по-па сирмахъ. Но на пѣкѣ въ отиваніето си за Сливенъ Н. П. вижда въ единъ долъ еднѣ воденичкѣ, запытва чія е воденицата и като му отговорили че е на този попъ, той казалъ: Е, добръ! нали казахте че е сирмахъ по-па. Хичъ попъ дѣто има воденица бывали сирмахъ. Вы мя излѣгахте. Тогасъ пребира по-па непре-

дѣ си и притяга го и му зема още 500 гроша.—

Негово Преосвященство като доде въ Никополъ раздѣли селата на хората си и ги проводи да идатъ да събиратъ миріята му. Като токо заминували Кессарій (1) за по опредѣленіи си 5—6 села, Хрисантъ ардякона ся съща че въ Кессаревитѣ села има единъ попъ за оскубваніе, и че селянетѣ му го нечаятъ и ся оплакватъ тоъ него за лошото му поведѣніе обажда на писаря и на владыката, проважда за него, притяга го или да купи за владыката еднъ койконъ отъ Бахчеваноглу и да плати селската мирія за владыката, или напазлъкъ да не правивече въ селото. Попица ся вижда въ чудо, отхожда та дѣтва съ файдъ пары та купува исканния конъ за 2,500 гроша плаща и сичката мирія башка тогасъ му даватъ книга никой да го небута нито Кессарій, защото е заплатилъ на владыката. Кессарій, стига въ село, селянители излазятъ да ся оплакватъ отъ по-па по-па показва владыковото писмо че никой не може да го бутъ. Кессарій ся научава за сичката смѣлость что направилъ Хрисантъ и писаря наедно съ владыката. Припуждава по-па та му зема и той още 600 гроша и послѣ обявѣва на владыката тѣй: Попеже ви направихте злоупотребленіето оголихте толкосъ по-па и притомъ тѣпчете и моята малкѣ правия. За туй и азъ задържахъ 600 тѣхъ гроша за мене си за да не ходѣ за вѣтъра и да се допълне злото, което сте ви направили.

Хрисантъ Сопотипенеца е голѣмо зло въ Търновската митрополія, сумѣвамся да ли ще е имало таквисъ яничере или дели башин отколя.

Въ сѣщія день когато былъ отишълъ Хрисантъ да собира миріята владыкова въ Мина въ този сѣщія день умрѣла попадагъ на попъ Никола тамкашния попъ като оставила дребни сирачета на поповата глава. Хрисантъ проважда та докарватъ по-па при него испа пары за филостиню, ембатикъ и други маскаралъци по-па ся моли да го почѣка да ся испроводи баремъ мѣртвеца. Не! кой го чова зафаща отъ попражни псувны. Бре пезевеикъ какво има като ти е умрѣла попадагъ. Азъ като немамъ попада какво ми е. И тѣй врѣхъ огня одаря огня господинъ Хрисантъ до като си зема земаіето.

(1) Кессарій не е отъ владыковы тѣ хора, но бѣ го поканилъ Григоръ да го придружи и да му помогне додѣ си свърше деверя. И като го растрива Н. П. на горѣ на долу 7 мѣсецы не му дава сега заплатъ, която бѣ обѣщавъ.

КУЗЛОВЕЦЪ 29 10врія 1859

(СВИЩОВСКА КАЗА)

продължение.

Азъ не ся увѣрихъ само на разказваніето на младѣтъ, защото мисляхъ, чей като млади и разгнѣвени, може и да уголѣмяватъ злоупотрѣбленіята на Свищовскыѣ чорбаджіи, но какво думамъ? Тѣй горкыѣ имали си сичкото право, были и по многого отъ злоупотрѣбленіята на чорбаджіи замѣчали и не ми обадиша, защото тѣй нѣтъ горно-махленцы, боляло ги по многу за махлѣтъ нѣтъ че за туй и нерачили да ми разказуватъ за злоупотрѣбленіята, кои ставали отъ двамы чорбаджіи у долиѣтъ махлѣ. Казахъ ви че не ся увѣрихъ до край на младѣтъ за туй като мя направиха още по любопытенъ съ разговоръ-а що имахъ съ тѣхъ, отидохъ прѣзъ сѣщій-а день при стары нѣкои почетны Свищовцы баба достларъ, по-разговорихъ ся съ тѣхъ за сѣщій и за многу още злоупотрѣбленія на горномахленскыѣ чорбаджіи още и за злоупотрѣбленіята на двамата долино-махленскы чорбаджіи, които по побужденіето на горно-махленскы мюхлюзы и уплѣзнали чорбаджіи, заедно съ тѣхны нѣкои шіионы коими кюханета пекѣтъ да видѣтъ Св. Петро-Павловското Долино-махленско училище въ сѣщото състояніе, на каквото е днесъ училището на горніѣтъ махлѣ, т. е. да го докаратъ въ състояніе по зло отъ горно-махленското МЕЗАТХАНЕ. Но какъто ми увѣрихъ Господине РЕДАКТОРЕ! Другитѣ долино-махленскы граждане които были хора РОДОЛЮБИВИ какъто и настоятелитѣ на УЧИЛИЩЕТО ИМЪ, не глѣдали хладнокровно на зломисліята на двамата имъ чорбаджіи, и были расположены да подкрѣпѣватъ училището противъ всячко чорбаджійско покушеніе. Какъто ся научвамъ че приходѣтъ на долиномахленското училище, съразмѣрно съ горномахленскыѣ, были много по малкы, когаго разпоскытъ на първото были многу по голѣмы отъ разпоскытъ на послѣдното, Славна работа напѣтня! Кой не ще да ся зарадува, като види искрено то РОДОЛЮБІЕ и стараніе на добромислящитѣ долиномахленцы? Ами кой не ще помоли Бога да запази и утвърди въ сѣрдцата имъ настоящето тѣхно съгласіе и стараніе къмъ улучшеніето на училището имъ и на всячко тѣхно благоденствіе вѣчно?

Азъ въ началото на извѣстіето ми ви казахъ че ще бѣде кратко, ама виждамъ че иж не щѣ, извѣстіето ми ще ся продължи.

Споредъ началото на извѣстіето ми, Г-не Вѣстникарино! трѣбуваше да ви раскажмъ подробно, въ какво състои преприѣта между членовѣтъ на домохадіето, на което покойный-а баща подѣлилъ имотъ-а си чрезъ законно завѣщаніе, потѣпкано отъ сѣщій чорбаджіи, които го потвърдили, за коѣто ми расказахъ и разбрахъ добръ, но за туй не ви извѣстихъ нищо, защото ми казахъ младѣтъ Свищовчане въ кафенето че нѣкой си родолюбецъ отъ Гюргево ви обѣщавъ да ви извѣсти за тѣзи преприѣи, и азъ ще почакамъ нѣколко врѣмя да видѣмъ, ако не ви извѣсти той, азъ щѣмъ ви извѣсти.

Сега брате ЦАНКОВЪ! кои мислите да бѣдѣтъ калпозанитѣ тѣх чорбаджіи, които вършатъ сичкитѣ тѣзи злоупотрѣбленія изъ Свищовъ? Тѣи не были други, освѣтъ ояѣзи, които нѣколко пѣти сте обнародвали прѣзъ Вѣстникъ-а вы като изедници, какъ-выто и менѣ ми ги представиха. И на кои были тѣи. У горніѣтъ махлѣ были изедникъ-а Николаки Цѣловны, Мюхлюзинъ-а иАлександръ Е. Шишмановъ и уплѣзналий а фюзевиришъ Николчу Ангеловъ Викильоглу, заедно съ тѣхны нѣколко приверженици, отъ кои то единый-а былъ Мюхлюзинъ-а Цѣтко Сахаочі-лу Радославскій) а у долиѣтъ махлѣ

были нѣколко неразбрании и диванета.— Е добра, ами каквы мислите да бѣдѣтъ още злоупотрѣбленіята на Свищовскыѣ тѣ Горномахленцы чорбаджіи? На едно много важно злоупотребленіе, [на което азъ бѣхъ очевидецъ] подъ име НАРОДНО, което ако бѣхъ сполучили да извършатъ, щеше да бѣде за у тѣхны-а джебъ съ народныѣ подписи, а народъ-а щеше да бѣде страшно излѣганъ.....!

Защото, като бѣхъ у Свищовъ, излазише твърдѣ малко рыба отъ Дунавъ-а и отъ блатото, която надали стигаеше само за мюхлюзыѣ и калпозанитѣ чурбаджіи нѣ гърцкѣтъ махлѣ, трѣбуваше да чакаѣ до дѣ излезе по многу рыба и хайверъ за да ся купѣмъ колкото ми трѣбуваше, и тѣй ся забавихъ 10—тина дни.

Презъ то време дѣто стояхъ, научихъ и видяхъ многу рабути, защото сѣкой день ходяхъ на унуй кавене.— Трима та горномахленскы башъ чурбаджіи, Калпозанитѣ-а Варкулаки (Николаки) уплѣзналий-а Николчу и мюхлюзинъ-а Александрашко, [казахъ ми че Свищовліи тѣй ги наричали отъ едно време на самъ] зиното нѣмѣли никаква рабута и отъ скоро време не имъ влязло у джобъ-а ту клипиръ отъ нѣкой мюзеверлякъ, кату ся посвѣтували, намыслили да извадятъ отъ Търновскыѣ фанариотныѣ Григоря и отъ Врачанскыѣ владыка Доротея нѣколко хиляды гроша, за да имѣтъ тѣзи зѣма да ядѣтъ и пѣтъ и ся истягатъ катоу Николакувата кѣшъ (дѣто ся събрали сѣкій день да играѣтъ на преѣмъ) и какъ? (Слѣдува)

ЛОВЕЧЪ 1880 Януар. 12

Честный уредниче на В. България

Прочетохъ въ Малкіятъ листъ на България брой 40 за единый Ловчанскы попъ. Можемъ да кажимъ Г. по Бога и по души; чи сичко що ви сѣ писали или щѣтъ да ви пишѣтъ по широчко за напредъ е истинно, но само сѣ погрѣшили името, като не не ви сѣ писали чи е Хаджи попъ Михалъ Ничкоглу, а не само попъ Михалъ Ничкоглу.

За тоя попъ ви казвамъ и азъ чи не само страдателната фамилия ще ви извѣсти и ще ся оплачи, нѣ и сички души които дихѣтъ въ Ловчанското окружіе; даже и нѣми и глухи и сички нечувствителни.

За тоя попъ азъ щѣхъ да ви нашарасага по вѣчко да напечатате нѣ чакамъ Ловчанетѣ да видѣ дѣ щѣмъ искарать? какво щѣмъ на гласѣтъ? и най послѣ дѣ щѣмъ вѣржѣтъ? та чи тогава нѣма да се забавѣ. Сега за сега какво да кажмъ; чи каквото и получите за тоя попъ за въ вѣстникѣтъ си, да го печататъ безъ забавѣ, само глѣдай въ нѣкакъвъ случай да го непотулишъ (ако ви пише нѣкой), защото послѣ калмерата съ васъ щѣмъ развадимъ, и протестъ съ васъ щѣмъ правимъ, а не съ оногова, кой-то дѣрзие да ви пише да го потолѣвашъ.

Ако сѣмъ тѣмъ Ловчане дѣто ги азъ знамъ, ако бѣдѣтъ толко груби толко невѣжи и толко простацы и ахмацы оны не само щѣтъ глѣдѣтъ да простѣтъ погрѣшкитѣ на тоя попъ

нѣ щѣмъ му позволятъ даже и да ги благославѣ съ блудѣтъ тѣ си десниѣ и щѣтъ чакатъ спасеніе на души тѣ и спасеніе на души тѣ на тѣхны тѣ дѣца, докѣтъ доде рѣкѣтъ Осмъ и ги завлече въ Содомъ и Гомора, както щеше да ги завлече още онѣмъ годѣниѣ.

Трѣба да забѣлежимъ и това. Св. Ловчу ся извинѣва да го накаже какъто му се стои, защото го было страхъ отъ тоя попъ и още че и самото правителство недозволявало да го прати на заточеніе, като що е Танзиматъ. Когато е тѣй, то и мы не трѣба да се боимъ отъ наказаніе, като описваме животѣтъ на Г. Х. П. Михалѣ.

Ловченетѣ, ако могатъ търпѣтъ такъвъ единый попъ, то щѣтъ търпѣтъ да глѣдѣтъ и нѣкой мирянинъ младъ момѣтъ ергенъ да прави попа, безъ да има наказаніе, страхъ и сѣдѣ.

Мы ще се опытаме и ако видимъ чи и за насъ е простено, тога можемъ да мѣжнемъ, и можемъ потули що-годѣ маскарѣщитѣ на Х. П. Михалѣ, нѣ трѣба първо да намажатъ колата за да не скѣрѣжѣтъ.

Единый Ловчепенъ.

сѣкаквы нѣща и новини

— Въ сѣбота извѣстѣи по погрѣшка, че убили Абди-паша. То не былъ Абди-паша, а Ферикъ Цѣранъ паша.

— Пишатъ отъ Пловдивъ до Ж. де Константинополъ. « Распрѣти за богослуженія въпросъ причинени отъ Българити и грѣцити ся смириха, благодаренія на Н. Пр. Азисъ паша нашіѣтъ управитель.

« Нѣколко души ся още показватъ неблагодарни защото една цѣрква ся даде на Българити. Увѣрѣватъ мя че жалби сѣ отправили до Цариградъ, нѣ увѣренъ сѣмъ че тѣ ще сѣ безъ слѣдствіе.

« Новата система на полиціята, въведена отъ нашіѣтъ управитель и-счисти разбойницити. Не ся чува вѣче да говорѣтъ за кражби въ околностити на Чирпанъ, въ което нѣто ся най много събиратъ.

« Нови мѣрки ся зѣха за да наредѣтъ теченіето на монѣдити. »

Мон. въ Ц-градъ 1860 Февр. 5

Лир. Тур.	Гр. ...	112	10
Лир. Анг.		125	20
Милицъ		56	20
20-франгъ		100	30
Полъ Имп.		100	20
Медж. бѣло		23	30